

- 78.78.1 Exterioris trunci propago, cutem subiens externa tibia sed obductam.
 79.1 Exterioris trunci propago cuti subensa, anteriorem tibia sedem ambiens.
 80.1 Interior crassiorque truncus magna quarti nervi diuisionis.
 81.81.1 Interioris trunci propago cuti tibiam posteriorem integram substrata.
 82.1 Propago exterioris trunci, interiori trunco commixta.
 83.1 Interioris trunci in pedis humiliori sede distributio.
 84.1 Portio rami 78 notati, pedis superiora accedens.
 85.1 Portio interioris trunci, quae cuti exporrigitur anteriori sedi articuli obductae, quo talus tibiae articulatur.
 86.1 Interioris trunci ramus, pedis superiora accedens, sed interim in alto latitans. Qua autem ratione interioris exteriorisque truncorum series subinde uariet, in ipso decimoseptimi Capituli contextu sum explicaturus. Praeter figuras, quarum modò indices expressi, subsequentibus Capitulis mirè ea confert, qua praesenti libro colophonem additurus sum. Quamuis enim illa non ad hunc librum, sed ad Epitome sit parata, quia tamen postremam & fortè etiam ueriores ipsam delineauit, non ab re me facturum duxi, eius notas aliquando in margine subsequentium Capitulum ponere.

DE DORSALI MEDULLA ET NERVO
 rum ab ipsa proceduntium numero. Caput XI.

Dorsalis medulla ab ossibus medulla differt.

Dorsalem medullam procreandi necessitas.

Dorsalis qui nuntianda.

Ossibus. Membranis inuolutis.

DORSALIS medulla neruorum modo substantiae cerebri à qua originē sumit correspondens, quanto magis à cerebro recedit protenditurque, tanto (neruorum etiam ritu) compactior duriorque efficitur. Variat enim plurimum ab aliorum ossium medulla impenso humida, propemodumque fluida, siquidem hanc, & praecipue ipsius substantiam molliorem pinguedini, uel adipi assimilabilem in ossium sinibus nutriendi humectandique gratia asseruato. Quapropter ex hac nullum prorsus neruum neque durum neque mollem exoriri reperies. Quinetiam praesens medulla nec cerebri, aut dorsalis medullae in uolucris obtegatur, nec praeterea ipsi adeo dignae notatu arteriae ac uenae obtenduntur. Quapropter etiam nulla ratione cerebro & dorsali medullae similis est, neque illi cum sensus organis aut musculis communio existit. Quum interim dorsalis medulla non paruam cum musculis communionem sibi uendicat. Quippe si rerum Opifex hanc non produxisset, duorum alterum subsequeretur, aut enim omnes corporis partes capite inferiores, ac à nervis sextipartitis neruorum cerebri propagines nullas admittentes, motu destituerentur arbitrario, tristantiumque sensu priuarentur: aut neruum in singulas partes à cerebro deriuari necessum esset. Verum si motu carerent, tunc homo non amplius animal, sed lapideae luteae uel cor responderet statuae. A cerebro autem in singulas partes exiguum & grandem neruum porrigere, artificis esset neruorum securitatem nihil pendens. Nam non solum gracilem neruum, ut qui rumpi confringi que possit, longo progressu deduci non erat tutum, uerum ne aliud quoddam ualidorum etiam organorum, & minus adhuc uenam aut arteriam, haec enim ut dorsalis medulla à propria origine grandes amplexque enascentes instar caudicis in progressu uarie dissinduntur, & quum corporis partibus appropinquant, furculos singulis partibus offerunt, qui materiam ipsis à principio oblatam communicent. Vnde etiam satis fuit dorsalem medullam uelut fluium aliquem, ex fonte nimirum cerebro effluentem, per eam sedem qua transit geniculatim neruos tanquam sensus & motus arbitrarij uectores germinare, uti modò rerum Opifex probe est molitus. Ceterum quando dorsalis medulla instar alterius cerebri omnibus propemodum partibus sub capite positae censetur, hanc quoque oportebat similiter ac cerebrum duro & ferendis iniurijs pertinaci munimento, ac uelut propugnaculo cingi. Cuiusmodi uero id sit, in primo libro, dum dorsi uerterarum structuram prosequer, abundè dictum est. Praeterea durae etiam membranae dorsalem medullam amplexantur, ijs omnino specie respondentes, quibus cerebrum obuoluitur, etiam si distantia inuicem non congruant. Crassam enim seu duram cerebri membranam à tenui in caluaria distare, gratia distentionis contractionisque uasorum tenuis membranae, & ipsius adeo cerebri, in septimo libro declarabitur. In uerterarum autem sinibus, ubi membranae dorsalem medullam ambiunt, dura tenuem contingit. Atque hoc uno inuicem membranae pugnant: ac eo praeterea, quod tertium quoddam inuo-

inuoletum egregie ualidum neruorumque duabus illis quae dorsali obducuntur extrinsecus circumducatur. Neque profectò in cassum haec molitur Natura: dorsalis medulla quaedam cum cerebro obtineat communia, quaedam peculiaria, quidem communis est fabrica, in peculiaribus autem propria ac differens. Substantiam corporis similem habere, & neruorum esse principium. Peculiaris quidem cerebrum, ac pulsare naturali quodam motu, non secus atque cor: rim immobili osse comprehendere, non moueri uero dorsalem medullam uertebatur inclusam. Merito itaque ipsis pari ratione, duae membranae, dura nimirum cumuoluntur: una quidem praecipue, ut colliget simul uasa quae in eis eorum substantiam utcumque mollem constringat: alia, ut inuolutum efficiat ossibus munit, ipsa quae etiam ossa & cerebrum & dorsalem medullam propugnaculum quoddam & murus, sufficiens citra noxam excipere impetum secare, aut frangere, aut aliter nocere possunt. Ceterum quoniam cerebrum tenuia uasa pulsant crassam membranam, tanto interuallo à tenui membrana in caluaria quantum ipsis dum dilatantur, suscipiendis sat sit. Quoniam uero dorsalis medulla distenditur, utraque membrana simul coeunt coalescuntque, ne minimè tuo diffuset. Porro quod nullus qui sensu dignosci queat, motus capitis ossibus uero motus sit uariis, dorsali medullae tertium id inuolutum, cuius partem mus, obductum uisitur. Nam nobis dorsum inclinantibus, ob id quae etiam dorsum flexa tenet, quae promptè nullo eiusmodi inuolutum succincta frangitur. Dorsalem medullam unicam (ut & cerebri sedes, à qua principium ducit, unica iuste à Natura factam esse, neminem latere arbitror, quum homini duo dorsales planè ridiculum, atque ad plurimas actiones ineptum, quod quae dorsalis medulla uertebas simplex, quam gemina prorepat. Quam uero sit Galeni ratio uana, simplex esse docet, ut unica fieret dorsalis medulla, in septimo libro explicabitur. Ne & hoc loco hominis medulla dorsalis ueniat expendenda, si quidem per thoracis usque medium aliquando & inferius nonnihil, simplex ac indiuisa huc deorsum fertur, neruos duntaxat geniculatim à se diffundens. Quum uero perperit, ut duris ac motui potissimum feruentibus propagandis neruis non simplex amplius, sed in innumeras sectas soboles descendit, non aliter praecedentes multas quae tenuissimas chordulas simul recta tenas membranae cuius deinde per singula foramina per quae nerui prosiliunt, unam atque alteram chordulas tuo illo connexu tantisper distribuere, quousque unica tantum superesset chordula medullae fini respondens. Ad eum nanque modum dorsalis medulla in neruos per foramina in uertebis exculpta elabuntur. Quanto autem artificio haec partim in primo libro exequutus sum, partim uero in sequentibus Capitulisabor. Ceterum nerui, quos dorsalis medulla per uertebas ducta, ac paulatim in cilefens distribuit, refectionis professoribus sexaginta, & interdum quinquaginta merantur, modò triginta, modò uiginti nouè complexi paribus. A dorsali medulla de septem ceruicis contenta uertebis, septena exiliunt paria. A medullae autem cis uertebas, duodena dependent paria: à quinis autem lumborum uertebis ab osse sacro sena. quamuis interim quinque inferiora ossis sacri neruorum id sex efformetur ossibus, quodammodo gemina dici possint, quum nerui tum sum & retrorsum ducantur ab una radice uix enati. Dorsalis uero medulla sacro prociens, neruus non censetur, neque in ramulos qui neruorum nomine sat: quanquam aliquando illum iam ex sacro osse decidentem in tres impendentes distendi uiderim, tunc sacro osse quinque solum ossibus conformato. In alijs animalibus, pro dorsi ossium numero neruorum dorsalis medullae pariumque differt. Vt nihil de Galeni libris de Partium usu sententia dicam, quando tuor tantum ossibus formari arbitratu est, nullumque aliud ossis subijci fecit. Ex illa enim sententia colligere promptissimum est, quam aliorum Anatomorum dum illos libros nobis tradidit, anxie institerit, quamque inuicem consona liquerit.